

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vitis Aqvilonia seu Vitæ Sanctorvm Qvi Scandinaviam
Magnam Arctoi Orbis Peninsvlam Ac præsertim Regna
Gothorum Sueonumq[ue] olim rebus gestis illustrarunt**

Vastovius, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.XXIII.

Brigitta Vir.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38534

DE CÆTERIS S. BRIGIT.
TÆ FILIIS SANCTITATE
VITÆ CONSPICVIS.

S. Brigitta cū
coniuge integro
anno calebs.

IENNIO fere in virginalibus deliciis mutuo consensu iucundantes coniuctum castissimum celebrarunt Vlpho & Brigitta vt supra meminimus Diuinam affiduis orationibus exorando bonitatem, vt ipsos in actu matrimonii conservaret innoxios, prolemque sibi in primis gratiam, parentibus iucundam, vtilem patriæ dare dignaretur. His præsidij præmunitu Dei munere liberos promiscui texus futuros cœli incolas octo numero generunt. Quorum ortus vitaque integritas Deo ac Beatissimæ Virgini accepta & deuota fuisse cognoscitur Lib. Extrauag. Reuelationum Cap. 67. istis verbis: *Paries filios fortes & sanos Deoque deuotos, &c. 63. Eadem filia Ioachim quæ est mater vult esse pro matre Vlphonis & Brigitte.*

Carolus pri-
mogenitus S.
Brigitte.
A puerō serius
deditus.

Parentum soli-
citudo in eo ad-
huc tenello in-
stituendo.

Matris crebra
pro filiorum
pietate oratio.

Carolus adhuc
iuuenis pietati
deditus.

Beneficis ege-
nis.

A falso & ob-
treclinationibus
alienis.

Carolus igitur illustrium horum parentum Nobilis proles natu primus, à puerō præclaræ mentis ac indolis suæ nequaquam ambigua dedit præfigia, utpote serius non ludicris ac infantilib. delectatus rebus. Vlpho etiam & Brigitta quod optimos decuit parentes in filio prospe xere ut agro feracissimo debitus adhiberetur cultus. Neque enim vt vulgo fit in septimum usque annum institutione dilata, indulgentia aliqua puerum corrupti passi sunt, sed ab ipsis mox incunabulis vna cum ipso lacte instillare voluere, quæ ad præsentem cæptum idonea ad futurum profectum necessaria esse iudicabant. Postquam ad annos discretiōnis peruenit, mater Eleemosynis, precibus & lachrymis diuinam implorabat misericordiā, vt Diuinus illi infunderetur timor ne se à Deo creatore suo subduceret & si quando in peccatum laberetur, confessim per veram confessionem & emendationem in vita nouitatem resurgeret, id quod pro singulis filijs fecit pia mater Iobi sollicitudinem paternam imitata. Carolus vero etsi ætate iuuenis virtutibus maturus erat, iam tum Deum super omnia diligere coepit: spirituales viros vitæ innocencia claros venerari & amare, Orphanos & pauperes colligere & necessitatibus eorum libenter subuenire, talibus misericordiæ operibus caduca bona in æternas delicias commutare thesaurum sibi in cœlis congregare. Erat quippe in hoc totus vt prodesset omnibus, noceret nemini, ideo que non modo submissæ de se sensit semper nec unquam se alijs odiose præposuit, sed etiam libenter omnib. modis honestos aliorum conatus promovit, longissime dissentiens ab iis qui tantum detrahi putant suæ gloriæ quantum patrocinati fuerint alienæ.

In pījs

In piis Deo precibus fundendis frequens & feruens fuit, pro-
priam propter Deum dimittens voluntatem, & rogans ut ei vilesce-
ret mundus, Deus autem super omnia charissima charior fieret. Beatissi-
mam virginem deuotissimo cordis amabat affectu, Diuinitatis erga il-
lam beneficia laepissime sedulo reueluebat animo, quod videlicet ma-
trem eam elegisset Deus, & super omnia creata exaltasset. Quæ contem-
platio tanto replere solebat cor eius gaudio, ut nullam creatam delecta-
tionem quam fuerit expertus equiparandam imo gaudium illud cun-
ctis terrenis delectationibus preferendum censeret, seque eternis infer-
ni cruciatib. subiiciendum potius (quam si possibile fore) Beatissimam
virginem vel unico puncto ab illa dignitate remouendam mallet, pro
qua Deo dicebat omnipotenti sit infinita gratiarum actio & gloria tem-
piterna. Vir factus suorum voluntatem suamque secutus commodi-
tatem matrimonium contraxit ducta in vxorem virgine antiquæ & pri-
mariæ Nobilitatis in Noruegia, Gydha nomine, cuius è seculi pompis
memoranda conuersio ac vitæ catastrophe paucis in vita D. Catharinæ
declarata est.

Nati sunt Carolo ex hac vxore liberi duo Carolus & Brigitta. Ille
cum optimam ætatis suæ partem domi forisque in liberalibus artium filius.
disciplinis contriuisset rediissetque insigni eruditione ac prudentia ex-
cultus vxorem duxit. Haud multo post cum in Monasterio Västnen. Mortis sua ho-
rationi vacaret apparuit ei auia Sancta Brigitta clepsydram sive horo-
logium fluentis arenæ manu præ se ferens, Carole, ait, cernis quam
prope arena hæc lento licet lapsu cursum suum completura sit, & vitrum
inanæ reliætura tam prope transit tempus vitæ tuæ nec plusquam cernis
putare restare. Verum tamen si fidelius obedisses Deo longior cæteris in
progenie mea permanisses, illustriorque ut pote cui Episcopatus Linco-
penis parabatur extitises. Illo vero rogante ut pro se rogaret emen-
dationemque promptam spondente: Non filia ait auia: iam enim decre-
tum à supremo iudice latum est & tempus præterit, qui mox infirma-
tus acceptis Sacramentis defunctus est Anno 1398. 17. Septembri & se-
pultus Västhenis.

Brigitta vero septennis ætate in Monasterio Vreta, vbi sancte e-
ducata fuit extremè decumbens vedit auiam suam Sanctam Brigitram
horam mortis sibi prædicentem. Mox confessione facta fraga sibi mi-
nistrari petuit quæ illo tempore scilicet intra festum nativitatis Christi & Purificationis B. Virginis inueniri posse in calidioribus regio-
nibus nedum in Borealibus nemo sibi persuadere poterat. Negantibus, Fraga miracu-
facite saltæ periculum ait virgo in colle prope Monasterium vel sub ipsa
nive reperiens iuxta verbū Dominę meę S. Brigitę. Igitur indubii abidere
& do-

*Obiit virg.
Vasilius
translata.*

& donum Domini copiose collegere: Virgo vero magis miraculi testi-
monio quam refectionis indigentia permota postquam collecta vidil-
set ad cælestem beatitudinem euocata feliciter transiit, translata Va-
silius ibique condigne tumulata. Carolus interea iam domi virtute &
iudicio celebris multum animo versabat qua ratione solidæ ætatis sua
reliquum collocaret & quipiam Deo suoque genere dignum præsta-
ret. Audierat à puero frequenter Ecclesiæ sanctæ in oriente à Turcis &
Saracenis oppressionem, legerat etiam multorum præclaras contra ne-
fariam gentem expeditiones, & heroica facta paucis in super ante annis
sanctissima mater eius religionis ergo loca illa multo cum labore inui-
serat, & de Christianorum inibi æruminis nonnulla retulerat. Quamob-
rem dolebat vehementer sancta esse canibus projecta & illud glorio-
sum Christi sepulcrum non sat indebita haberi reuerentia. Itaque mox
velut alter Phineas magno Zelo Diuini cultus & honoris inflammatus
ardenti cepit ipse quoque flagrare desiderio sanctam Ciuitatem Hieru-
salem adeundi, & pro cius ac terræ sanctæ recuperatione vitam suam
cum sanguine profundendi. Igitur & quasi quempiam internum moni-
torem audiret illud sapientis dictum, Sequere Deum sibi accommoda-
uit. Egressusque è terra sua & de cognatione & de domo patris sui Deo
suam militiam dedicauit, vnde & spirituali meruit accingi armatura vi-
delicet charitate Dei & proximi, iusticia, oratione, fortitudine, puritate
& confidentia. At ubi maris terræque per Italiam & Germaniam emen-
sus fuisset difficultates perueniensque Neapolim Campaniæ, morbo
correptus aliam vocem audijt se ad supernam potius Hierusalem quam
ad terrenam vocantis, & voluntatem profacto remunerantis, eaque ex-
hilaratus sancto fine quieuit 12. Martii Anno Millesimo Trecentesimo
Septuagesimo secundo.

Mortem eius longe ante præuidit mater eius & predixit. Etsi au-
tem præsens morienti aderat, nihil tamen se loco mouit, & neque voces
querulas, neque lachrymas fudit, sed cum admirabili patientia & reue-
rentia gratias agebat Deo. Et licet tum Regina ipsa, tum multi Princi-
pes regni Neapolitani, & ciuitatis primarii viri ac fœminæ omnes, cum
multo planctu corpus eius ad sepulchrum cum illa deducerent, nun-
quam tamen illa fleuit, sed cum gratiarum actione animam eius com-
mendabat Deo. Fuit ea res non mediocri admirationi tam Reginæ,
quara ceteris omnibus, quod tantam in principe fœmina animi forti-
tudinem viderent.

Deo lib. 2. reuel. cap. 13. lib. 4. cap. 24. lib. 7. cap. 13. & alibi passim.

Eirgerus

*Carolus desi-
derio flagrat
terram sanctam
propugnandi.*

*Deo militiam
dicat & Hie-
rosolymam
proficiatur.
Neapolis voce
caelesti vocatur
ad supernam
Hierusalem.*

BIRGERVS, SECUNDVS Diuæ Birgittæ filius ciulque peregrina-
tionis cum germana sua sorore Diua Catharina comes indiuiduus, Hie-
rosolymam usque peruenit, ibique sancti sepulcri miles factus Romam
redijt. Defuncta vero illic sanctissima matre sua ipse cum D. Catherina
caterisque Comitibus reliquias matris ossaque beata in Sueciam Va-
lthenas reuexit. Vbi tandem iuxta imperium C H R I S T I diutina nego-
tiorum Monasterij & sanctæ matris luę procuratione fideliter impensa-
Anno 1390. 20. Augusti felicem corporis accepit quietem & anima bii Vafthenen-
cum sanctis Dei benedictionem iuxta illud *Generatio iustorum benedictis promouet.*
Vafthenis obiit.

Tertius D. Brigittæ filius nomine & te B E N E D I C T U S CUM adhuc
paruulus diu infirmaretur in Monasterio Aluastræ deuota mater eius de-
plorans in longum protractam infirmitatem eius causam reputabat pec-
cata parentum, quo tempore apparenſ ei Diabolus: Quid tibi vis inquit
mulier & tantis lachrimis oculos exedis & incassum voti neutiquā com-
pos futura laboras? numquid aquæ tuæ poterunt ascendere in cælum? bum deploran-
tem diuexat. Sed mox hoste depulso Christus affuit eique significauit infirmitatem
pueri non propter peccata eius aut parentum, sed propter naturę condi-
tionem maioremque suam Coronam accidisse. Restituam illum meliori
sanitati simulque tibi loco tutiori conseruabo aiebat, & quem hucusque
vocasti Benedictum, poteris vocare amodo filium aquarum & oratio-
num. Die igitur quinta post hæc auditus fuit cantus suauissimus instar
auium modulate canentium inter parietem & lectum pueri, quo tempo
re anima eius corporis soluta vinculis in cælum migrauit.

GUDMARVS ordine Quartus puer Stockholmiam ad liberaliū artium
disciplinas capessendas missus & consummatus in breui expleuit tem-
pora multa. Placita enim erat Deo anima eius; propter hoc properauit e-
ducere illum de medio iniquitatum, quem pie credimus iam dudum in
bonis Domini sui demorari. Dominus enim non priuabit bonis eos qui
ambulant in innocentia.

MERITA seu Martha prima D. Brigittæ filia honesto mancipata
matrimonio post filiorum castam generationem, cum illa bona Martha
Euangelica pro Domino sollicita & facunda meritis in Noruegia è vita *in Norvegia*
excessit & honorifice tumulata est, Spiritu ad Dominum, qui fecit illum *pie moritur.*
feliciter ascende; erat quippe ex generatione quarentium Domi-
num, quarentium faciem Dei.

INGEBVRGIS subsecuta D. Catharinam de qua superius tercia D. Bri-
gittæ filia Nasareorum more in cœnobio Risaberga virgo deuotissima
monialis ab infantia extitit, consecrata & breui consummato tempore
animam Angelico dignam cōsortio morte preciosa reddidit creatori suo

M crebre-

Miraculū clā. crebreſcentibū ad ſepulchrum eius miraculis apud Deum nota eſt & a-pud homines laude memoriaque perpetua digna.

Eam pia mater D. Brigitta, vt diſidit ex nuntio mortuam, mirifice lætabatur, aitq; ad Dominum: O Domine I E S V C H R I S T E, ó amor meus: benedictus tu ſis, quod vocasti eam antequam mundi laqueis implicaretur. moxque surgens, & ad templum abiens, tam multas fudit lachrymas & traxit alta ſuſpiria, vt etiam ab alijs poſſet audiri. Dicebantque illi: En ut plorat filiam ſuam. Apparuit autem ei Christus & ait: Mulier, quid ita ploras? Etsi enim ego noui omnia, tamen harum lachrymarum cauſam ex te audire volo. Respondit illa: Evidēm non ex caula ploro Domine, quod filia mea defuncta eſt: immo vero ea cauſa lætor potius. Si enim vixiſſet diutius; maiori illi apud te ratio reddenda fuviſſet. Sed hoc lugeo, quod eam non iſtitui conuenienter mandatis tuis, & quod ſuperbiæ exempla ei de me præbui, & remiſſius correxi peccantem. Christus ait: Illa mater quæ plorat peccata filiæ ſuæ, & iſtituit eam, quantum optime nouit, ea vera eſt mater charitatis & lachrymarum: & filia eius, filia Dei eſt propter matrem. Quæ autem genitrix lætatur filiam ſuam ita ſe comparare, vt ſolent mundo deditæ, nec curat eam bonis moribus imbuere, ſed id ſolum expetit, vt fiat ſublimis in mundo, ea non germana mater eſt, ſed nouerca. Itaque propter charitatem & bonam voluntatem tuam, filia tua compendio pertinget ad coronam.

De ea lib. 1. extrau. Reuel. c. p. 98.

*Cacilia quarta
ſie vera mater
& germana &
que non.*

*Eiu partu pe-
ricitanti ma-
tri ſubuenit
B. V.*

*De ipa bor-
tatur S. Brig.
ad probam li-
berorum edu-
cationem.*

CÆCILIA quarta & vltimo genita D. Brigitæ filia omni veneratiōne cum ceteris dignissima, maxime ob ſingularem gratiam ſibi aglo- riosa matre exhibitam priuquam ex matris vtero naſceretur. Nam cum in eius partu D. Brigitta periclitaretur & de eius vita desperaretur huma-nis præſidiis nec quicquam proficien-tibus, viſa eſt Beatiſ. Virgo Maria qua niitido ſerico induta, vt alias memoratum eſt, ad eam ingredi & totum corpus iacentis attractare mulieribus quæ aderant idem obſeruantibus atque adeo stupeſtibus vniuersis, paulo post cubiculo egredi, post cuius abitu ſine difficultate partum effudit.

Quod deinceps ipſam eam virgo Maria cum in eius conſpectum ſe inſinuafferet reuelauit dicens: Quando diſcultate in partu premebaris ego ad te ingressa ſum tibique laboranti auxiliata. Tu auxilium experta vide ne ingrata ſis, ſi me diligis labora vt filij tui ſint etiam filij mei. Felix ſane & generosa progenies ex qua mater Dei ſibi filios adoptionis elige-re dignabatur. Poſtquam vero Cacilia adolescentiæ annos attigerat, habebat quidem in animo pia mater eam D. feruſio in Monasterio De-dicatarum

dicatarum Virginum Scheningensi addicere, sed ordinatione Diuina
per fratrem suum Carolum fuit Magnifico cuidam viro despota, quo
non multo post mortuo ad secundas transiuit nuptias & ex casto coniu-
gio suscepit prole velut altera Thabitam plena bonis operibus obiit in vi-
ditate bona. Anno Domini 1399. 12. Martij sepulta Vaſthenis. Ecce ^{Nubis Cecilia}
quam pulchra est caſta generatio cum claritate. Gaudium parētibus eſt
de bonorum filiorum multiplicatione. Vnde Prou. 23. *Exultat in gaudio*
pater iusti & mater que cum genuerunt.

De ealib.reuel.cap. 71.per totum. De ceteris omnibus lib. extraag. cap. 63. 67. 95. &
*alibi paſſim. Volateranus, cuius verba ſuo in Onomastico, ubi Brigita meminit, Ambr. Calepi-
nus adducit.*

M 2 PETRVS